

ПРОТОКОЛ

№ 316

гр. Пазарджик, 08.07.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на осми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Александър Люб. Александров

Членове: Коста Ст. Стоянов
Елисавета Радина

при участието на секретаря Нели Ив. Въгларова
Сложи за разглеждане докладваното от Елисавета Радина Въззивно наказателно дело от частен характер № 20225200600311 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 09:00 часа се явиха:

Частният тъжител **А.С.Г.** се явява лично, редовно призован. За него се явява адв. Ч. – редовно упълномощен отпреди.

Подсъдимата **С.В.Б.** не се явява, редовно призована. За нея се явява адв. А. – редовно упълномощен отпреди.

АДВ. А.: Представям пълномощно и писмени възражение по жалбата. Не можах да представя същите по-рано поради експресното насрочване на делото. Подзащитната ми е уведомена за днешното съдебно заседание, но е придружител на съпруга си в болницата и не може да се яви днес.

Становище на страните по хода на делото.

АДВ. Ч.: Не е налице процесуална пречка за даване ход на делото.

АДВ. А.: Да се даде ход на делото. Няма процесуална пречка.

Съдът счита, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО от съдията докладчик **РАДИНА.**

АДВ. Ч.: Поддържам жалбата. Нямам доказателствени искания.

АДВ. А.: Оспорвам жалбата. Нямам доказателствени искания.

Съдът счита делото за изяснено, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ И

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

АДВ. Ч.: Уважаеми окръжни съдии, от името на моя доверител ще Ви моля да постановите присъда, с която да отмените първоинстанционната и да признаете подсъдимата за виновна по така повдигнатото обвинение по тѣжбата, по следните съображения: На първо място считам, че при постановяване на първоинстанционната си присъда първоинстанционният състав е допуснал процесуални нарушения във връзка с оценка на събраните по делото доказателства – събирането и оценката на същите - вследствие на които и по-специално по отношение на гласните доказателства, касаещи обясненията на подсъдимата, както и на свидетелката А., което пък от своя страна е довело до непълнота в установената от първоинстанционния съд в мотивите му фактическа обстановка, тъй като безспорно се установи, че процесната жалба е написана на 07.07.2020 г., както е прочетена и възприета от свид. А. на тази дата. Освен това и безспорно подсъдимата беше категорична в съдебна зала, че на същата дата я е изпратила и до Министъра на здравеопазването. Като си спестя този анализ на тези доказателства, тъй като това реално не намери отражение в мотивите на първоинстанционния съд, считам, че първоинстанционният съд е подложил на оценка само част от доказателствата, които изхождат от един доказателствен източник, с оглед на което е нарушил разпоредбата на чл. 107, ал. 5 от НПК, поради което считам и моля настоящия състав, да направи преоценка на датата на извършване на датата на извършване на деянието, както и авторството, което се установява по един категоричен начин от анализа на тези гласни доказателства.

Безспорно, съгласно практиката на Върховния съд, разгласяването на позорните обстоятелства, като изпълнително деяние, изисква деецът да е съобщил тези твърдения, зад които застава, като претендира, че те са обективен факт – така, както и в случая е установено и от доказателствата по делото. Отделно от това, изискването е, това разгласяване на тези позорни обстоятелства, да са доведени до знанието поне на едно лице – трето лице, пред които се приписват тези неистински позорни обстоятелства, тъй като в

случая иначе безспорно ще бъдем изправени пред хипотезата на чл. 148, ал. 1, т. 1 от НК, където се приема, че публично е извършена тази клевета и се изисква повече от едно лице, което в случая към настоящия момент не е необходимо.

Освен това, в случая, както установихме по-горе подсъдимата безспорно, и тя не отрича, че е съобщила своите твърдения, които са обективирани в процесната жалба на 07.07.2020 г., на която дата свид. А. реално, безспорно тя заяви, че е прочела, и е възприела същата, в каквато насока не само, че е възприела, а тя съобщи и че е указала на подсъдимата, че греши, тъй като според нея тази жалба трябва да бъде адресирана не до Министъра на здравеопазването, а до Националната експертна лекарска комисия, където се обжалват и решенията на ТЕЛК, което категорично обосновава, че тя е възприела това, което е съобщила и обективирала подсъдимата в своята жалба, така че в случая считам, че безспорно е изпълнено условието за разгласяване на тези позорни неистински обстоятелства пред едно трето лице.

Следващия обективен признак също е налице, а именно: обстоятелството, което е разгласено, да е позорно, тъй като в случая също се установи, че е съобщен от нея един конкретен факт, за който тя твърди - от действителността, свързан именно с личността на пострадалия, в случая отнасящ се до неговата професионална реализация, свързан с изпълнението на неговите служебни задължения.

В случая считам, че този факт, който е съобщаван и поддържан от подсъдимата и в съдебно заседание лично, когато се яви, е достатъчно конкретизиран като съдържание, по време и пространствени параметри, както и по отношение на неговия адресат, което категорично ни дава възможност да се установи неистинността на тези обстоятелства, които са обективирани в същата жалбата.

Считам, че от обективна страна изразеното, казаното от д-р Г. „специално е казал за моя случай да не ми дават проценти“ е позорно обстоятелство по смисъла на чл. 147, ал. 1 от НК, в този смисъл не може да се сподели и становището, изразено като защитна позиция от процесуалния представител - защитника на подсъдимата в съдебно заседание, което поддържаше, че това не е позорно обстоятелство, тъй като това била преценка

на лекар. Това би могло да бъде споделено, ако в случая беше установено, че напълно ясно то е истина беше вярно, но то се установи категорично, че не е вярно.

На второ място, моят доверител никога не е бил член на състава на комисията, която е дала процентите, за да може да взима каквато и да е експертна оценка като лекар. И от друга страна, ако бихме го тълкували изолирано от цялата жалба. При внимателния прочит на жалбата се установява, че очевидният смисъл е, че д-р Г. е препятствал подсъдимата, въпреки тежкото ѝ здравословно състояние, да получи нужният процент, който друга комисия, на която той не е член, е дала този нисък процент, и във връзка с което тя би могла да упражни своето право на жалба пред Националната експертна лекарска комисия, в която безспорно се съдържат множество данни, че преди това тя е обжалвала решения на друго състави, знае процедурата каква е и кой може да ѝ разреши проблемите, ако счита, че тази преценка на Експертната лекарска комисия е свързана с ниските професионални качества на съответните експерти.

Безспорно се установи, че това обстоятелство не е истина, тъй като тя твърдеше и в зала, че това обстоятелство, че д-р Г. е казал да ѝ се дава по-нисък процент отколкото тя заслужава, ѝ е съобщено от членовете на лекарската комисия, а именно: двете жени, които са били там. Но тези две жени – лекарки – бяха разпитани подробно в съдебно заседание - едната е М.Й., а другата е Н.Ф., които отрекоха такова обстоятелство въобще, даже да са разговаряли с тази жена. Нито се установи от събраните по делото писмени доказателства, както и от проверката, която е извършена от Министерството на здравеопазването, и която е приключила с мнение, че в случая не са налице такива обстоятелства. Както казах, още повече, че моят доверител не е бил член на тази лекарска комисия и няма каквото и да било основание да взема каквото и да било становище във връзка с нейния процент, поради което считам, че това е позорно обстоятелство, което засяга неговото добро име и авторитета, който той има в лекарските среди.

Безспорно деянието е осъществено от обективна страна при наличието на пряк умисъл, тъй като е подсъдимата е целяла разгласяването на това позорно обстоятелство чрез своята жалба. Съзнавала е, че е неистинско и позорно обстоятелство, както и че се разпространява по отношение на

длъжностно лице, а именно: лекар в ТЕЛК – гр. Пазарджик. С оглед на това обстоятелство считам, че от обективна и субективна страна деянието е извършено. В тази насока, с оглед, че е налице такова деяние, считам, че е основателен и предявения от нас граждански иск. В тази връзка Ви моля и за Вашия съдебен акт.

АДВ. А.: Уважаеми окръжни съдии, аз ще Ви моля със съдебния акт, който ще постановите, да потвърдите присъдата на първоинстанционния съд, като сметете, че същата е правилна и законосъобразна.

По основните възражения на повереника на тъжителя, в мотивите си първоинстанционният съд е изложил правни аргументи и аз няма да се приповтарям. В действителност по един безспорен и категоричен начин се установява, че деянието е несъставомерно, тъй като на 07.07.2020 г. подзащитната ми по никакъв начин не е разгласила каквито и да са обстоятелства. Друг е въпросът, те дали са позорни.

От обективна страна също считам, че не е осъществено деянието. Съвсем ясно се вижда от самата жалба до министъра, написаното от адв. А.: *„Когато отидох, д-р Г. го нямаше, но една от докторките, която е член на комисията, ми каза, че д-р Г. специално е казал за моя случай да не ми дават процентите“*. Не вижам какво в този случай е позорното.

Освен това, аз считам, че целта на това производство беше само и единствено тъжителят да разбере коя докторка е мотивирала подсъдимата да напише жалба до Министъра – и това беше едно от основните искания, за което се настояваше пред първоинстанционния съд. Разбира се, това по никакъв начин тя няма как да го каже, защото утре пак ще е при същите доктори.

А това, че безспорно е било установено, че той не го е казал, също не отговаря на действителната фактическа обстановка, поради простата причина, че самата тази болна и невежа жена няма как да докаже тези свои твърдения.

Смятам, че първоинстанционният съдебен акт е в консенсус с ТР № 12/71 г. по НД № 9/81 на ОС на НК, тъй като според Върховния съд състава по чл. 147 от НК за престъплението **клевета** изисква деецът да е разгласил позорно обстоятелство за друго или да му е приписал престъпление. При това положение, ако се приеме обратното, означава, че всеки един човек,

който е обект на някакво некоректно отношения или на някакви нерегламентирани отношения, да няма право на жалба до съответната институция, за да сезира органите, които имат право да извършват проверка за тези свои твърдения.

В тази насока е непротиворечива и еднозначна съдебната практика не само на ВКС, а включително и на Европейския съд за правата на човека и аз много подрборно съм посочил в пледоарията си пред първоинстанционния съд, вкл. и в настоящото писмено възражение.

В същия ред на мисли е и практиката на Районен съд – Пазарджик, и на Окръжен съд - гр. Пазарджик. Решение № 22/2017 на ВКС, Решение № 104/2013 г. на ВКС по НД 188 на III НО; Решение № 7 от 24.01.2017 г. на ВКС, вкл. и във Ваши съдебни актове съм я чел тази съдебна практика, с която в действителност се дава възможност на хората да депозират свои молби, жалби, сигнали в ситуации, когато самите те са счели, че по някакъв начин са оцетени, че по някакъв начин е подхотено несправедливо към техните права и интереси. Не виждам нищо нередно.

Относно съставомерността, в мотивите си първоинстанционният съд е изложил подробни мотиви и аз няма да се спирам подробно на тях. Само ще акцентирам Вашето внимание на конституционно гарантираните права на гражданите – чл. 45 от Конституцията на Република България - че упражняването на тези права изключва обществената опасност и противоправност на деянието, което сочи за несъставомерност на това престъпление, тъй като в обясненията си тя еднозначно посочи, че изцяло към нея е имало подигравателно отношение поради религиозна основа. Освен това, изцяло е посочила с тези свои твърдения, въз основа на поведението на д-р Г., който е смачкал епикризата и я е хвърлил в кошчето, което тя заявява. И именно поради тази причина, благодарение на тази жалба, й е даден този процент след проверка на Министерство на здравеопазването. Това какъв ред е и дали по-горната инстанция е трябвало да вземе отношение е съвсем друг въпрос. Проблемът е, че право на хората е да преценяват коя институция да сезират и да подават своите сигнали, въпроси и молби за проверка. В този аспект аз Ви моля, да се съобразите с доводите, изложени в писменото ми възражение и със съдебния акт, който ще постановите, да потвърдите присъдата на първоинстанционния съд, като сметете, че същата е правилна и

законосъобразна, а така също да бъдат присъдени и разходите на настоящата инстанция по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата.

АДВ. Ч. (реплика): Това всичко би било правилно, ако отговаряше на събраните по делото обективни факти. Безспорно всеки има право на жалба, както по-рано е правила във връзка с други решения на Експертната лекарската комисия, но когато пускаш една жалба, ти трябва да заставаш зад действията си; да съобщиш, ако прецениш, че действително съобщаваш истински факти – заставаш с лицето си и казваш: „Да, той ми каза“, за да може другото лице да провери и да може да се защити. А в случая Вие ползвате правото си на жалба, и то не до органа, който трябва да разгледа тази жалба, без да съобщавате лицето, което Ви е казало, а само с твърдение, че е било жена – член на комисията, поставяйки ни в обективна невъзможност ние да проверим тези факти и да се защитим. В случая аз мисля, че това е неправилно използване на възможността Вие да упражните правото си на жалба. Напротив - Вие упражнявате правото си на жалба, за да навредите лично на д-р Г.. Още повече, че това право на жалба би трябвало да имате срещу членовете на Експертната лекарската комисия. Д-р Г. не е бил член на тази лекарска комисия, от която Вие сте се жалили.

АДВ. А. (дуплика): Това е написано в жалбата.

АДВ. Ч. (реплика): Да, но Вие пак твърдите, че той е бил съобщил да не се дават проценти. Какво общо има той с това, като е бил 4 дни на легло, в болнични и е нямал никакво отношение към експертните лекарски комисии, така че считам, че в случая това е абсолютно превратно упражняване на Вашето право.

От друга страна, това завишаване и намаляване на проценти, които е ставало през годините, е вследствие на различните заболявания, които е имала. В един период тя е имала диабет, после има заболяване на очите и това е довело до увеличаване на процента, но това, за което е имала първоначално с дихателната недостатъчност процент, е бил този процент, който винаги е поддържан и той е даван и променян пред различни Експертни лекарски комисии, в които д-р Г. е имал отношение само към една преди 5 години, така че да продължавате да твърдите, че той е човекът, който е късал епикризи – каква епикриза е късал, при положение, че не е бил член на Експертната лекарска комисия. В тази връзка Ви моля за Вашия съдебен акт.

АДВ. А.: Тя никога не е казала, че написаното не е било вярно. Винаги е твърдяла точно обратното – че написаното е вярно. И не съм казал „късал“, а „хвърлил в кошчето“. Самата подсъдима заяви за предишни срещи, които са имали.

Съдът се оттегли на тайно съвещание, след което обяви на страните, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 09:25 часа.

Председател: _____

Секретар: _____